

Bohoslužba 18. máj 2023.05.11

Nanebovzatie Pána

Piesne: 204 429 430 432

Vzdych (Zj 1,4-6):

Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, aj od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládca nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov a urobil nás kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi: Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen

Suma ev.: Zjav 1,7

Hľa, prichádza v oblakoch a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli.

Skutky 1,1-14

¹ Milý Teofil, v prvej knihe som napísal o všetkom, čo Ježiš robil a učil od začiatku ² až do dňa, keď bol vzatý do neba. Predtým dal prostredníctvom Ducha Svätého príkazy apoštolom, ktorých si vyvolil. ³ Po svojom utrpení sa im štyridsať dní zjavoval a hovoril o Božom kráľovstve, aby tak mnohými spôsobmi dokázal, že žije. ⁴ Raz, keď s nimi stoloval, prikázal im: „Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho príslubu, o ktorom ste odo mňa počuli: ⁵ Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.“

⁶ Keď sa zišli, spýtali sa ho: „Pane, chceš azda v tomto čase obnoviť kráľovstvo pre Izrael?“ ⁷ On im odpovedal: „Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec. ⁸ Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ ⁹ Po týchto slovách sa pred ich očami vzniesol hore, až im ho vzal oblak z dohľadu. ¹⁰ A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu pri nich zastali dvaja muži v bielom rúchu ¹¹ a povedali: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ ¹² Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu, ktorý sa volá Olivový a je blízko Jeruzalema, vo vzdialenosti sobotnej cesty. ¹³ Keď ta prišli, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali Peter, Ján, Jakub, Ondrej, Filip, Tomáš, Bartolomej, Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov. ¹⁴ Všetci títo jednomyselne a vytrvalo zotrvali v modlitbách spolu so ženami, s Máriou, Ježišovou matkou a s jeho bratmi.

Modlime sa:

Drahý Pane Ježišu, v tento zabudnutý sviatočný deň prichádzame pred Tvoju tvár, aby sme sa odpútali od našich každodenných činností, zanechali starosti a hľadeli na Teba. Hľadáme význam a odkaz Tvojho nanebovstúpenia pre svoj osobný život vo viere. Obklopuje nás svet, ktorý je pomínutelný. Sami badáme, ako nemáme nič vo svojej moci, ako sa musíme vyrovnávať so stratami – dokonca aj na životoch – a bezmocnosťou, ktorá nás ovláda.

Veru, veľmi potrebujeme mať útechu a nádej, potrebujeme, aby si nás pozdvihol a ukázal nám realitu, ktorá sa nepomíne a je aj pre nás pripravená. Ďakujeme, že Ty si večný a pravý Boh a preto si prišiel v ľudskom tele a znášal pre nás utrpenie až po golgotský kríž, aby náš život mohol dostať zmysel. A to tým, že existuje vykúpenie a spasenie aj pre nás. Ďakujeme, že nám ponúkaš z milosti a zadarmo svoju spasiteľnú lásku.

Chválime Ťa za to, že si pre nás všetko vykonal a chceš nás obdariť duchovným videním toho, čo je pozemskému zraku nedostupné. Ďakujeme, že nielen v súvislosti s pozemskými vecami môžeme mať nádej v Tebe, ale že si pred nami otvoril nebo a stal si sa pre nás cestou. Pomôž nám počúvať, pochopiť a prijať Tvoju zvesť s úprimnou vierou a otvorenosťou. Prehovor k nám pre svoju lásku.
Amen

T.: Lk 24,50-53

„Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Keď ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme, chválili a velebili Boha.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Obidva prečítané oddiely z Písma sú svedectvom evanjelistu Lukáša a tak máme od neho dva rôzne pohľady na Ježišovo nanebovzatie, ktoré sa navzájom dopĺňajú. Slávime dnes sviatok, ktorý je pomerne zanedbaný až zabudnutý. Podobne sa s ním zaobchádza, ako niekedy s poslednými veršami našich chválospevov, ktoré hovoria o smrti a odchode – tak radšej sa nespievajú. Avšak Ježišov odchod nie je o smrti. Ba je to dovŕšenie Jeho spasiteľného diela, kedy ukončiac svoje poslanie, sa môže vrátiť do nebeskej slávy, ta, odkiaľ medzi nás prišiel, keď sa stal človekom.

Práve v tom je význam tohto dňa, lebo nám pripomína, kto On je, prečo prišiel a že dielo, pre ktoré prišiel, je dokonané. To znamená, že pre tých, ktorí veria v Neho, pripravil miesto, dokiaľ nepríde. Teraz, ako veľkňaz, je po Božej pravici a prihovára sa za nás (Rm 8,34).

Pred tým, ako bol vzkriesený Ježiš vzatý do neba, sa zjavoval svojim učeníkom, avšak toto telo už nebolo podriadené fyzickým zákonom, ako keď prijal byť v tele, obmedzený časom či priestorom. Vzkriesený Ježiš, víťaz nad smrťou, pripravoval svojich na prijatie zaslúbeného Ducha svätého. Oni nepochopili, že ich tým pripravuje na život, kedy už nebude fyzicky s nimi. Ba naopak, učeníci si mysleli, že nastal ten čas, kedy Ježiš obnoví kráľovstvo pre Izrael. Ako veľmi boli myšlienkovovo vedľa! Ako veľmi Mu ešte ani teraz nerozumeli! A On ich predsa učiní schopným k tomu, aby vedeli prijať Jeho odchod. A to nie plačom, strachom, nariekaním či sklamaním. Naopak, budú posilnení vo viere.

Bratia a Sestry, ako došlo k Ježišovmu nanebovzatiu? Je to otázka, ktorá sa stále objaví v tejto súvislosti. Podľa toho, ako nám to podávajú priami svedkovia

a evanjelisti, vieme v ich správach pozorovať niektoré základné veci. Predovšetkým je veľavravné, že Pán Ježiš „*zdvihol ruky a požehnal ich*“. Tým evanjelista vyjadruje, že spočinulo na nich Jeho požehnanie. To je to najviac, čo im mohol nechať, čo od Neho mohli prijať. Totiž požehnanie – to nie je akýsi nutný liturgický prvok či prázdna formalita. Požehnanie je najväčšie dedičstvo a bohatstvo, je to totiž Jeho sila, moc aj prítomnosť. Keď Ježiš odchádza, neoberá svojich o nádej, istotu, o seba – o nič. Všetko im dáva tým, že ich žehná.

Je to veľký odkaz aj pre nás – Ježiš žehná svojich. To je základ spojenia s Ním, to je aj istota, ktorou je Ho možné vyznávať a vzývať za každých okolností. On sám je tým najväčším požehnaním pre ľudstvo, ale ani pri svojom odchode neodoprie požehnať svojich.

Keď ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba – Ježiš sa vzdialil, ale Jeho žehnajúce ruky sú zdvihnuté. Je to veľmi výrečný obraz, keď si to predstavíme. Ako sa od nich vzdala, na o to väčšiu plochu sa šíri ochrana Jeho ruky nad nimi; obklopí, zahalí ich tak svojou ochranou a požehnaním. A je to vidieť na učeníkoch v tom, že sa nestrachujú, neprežívajú smútok a opustenosť, ale utvrdzujú sa v nádeji a radosť. Ježišova moc a požehnanie spočinuli na nich.

Ešte sme stále pri riešení odpovede na otázku „ako?“ Ako bol vzatý Ježiš do neba? Podľa správy Lukáša sa to dialo tak, že „*pred ich očami sa vzniesol hore, až im ho vzal oblak z dohľadu*“. Vzdialil sa, vzniesol sa – ale nemáme si to predstaviť tak, ako letia vtáci, lietadlo či raketa a sa vzdalujú, až sa nám stratia pred očami. On nešiel do kozmu, preto sa s Ním nemohli stretnúť kozmonauti... Ale učeníci ho videli a zrazu už nevideli, lebo „*ho vzal oblak z dohľadu*“.

Teda sa tu objaví oblak. Oblak je v Písme spätý s Hospodinom, je to viditeľný znak jeho prítomnosti a svätosti. Stačí, ak myslíme na Izraelitov putujúcich v púšti – viedol ich Hospodin oblakom. Tento oblak spočinul aj na svätostánku, ako viditeľný znak toho, že je medzi nimi prítomný. Podobne tomu bolo aj pri posviacke Šalamúnovho chrámu, kde videli zostúpiť Hospodinovu slávu (2Kron 6-7). Učeníci, ktorí boli s Ježišom pri Jeho premenení, tiež videli oblak, ktorý zrazu zakryl pred nimi Mojžiša a Eliáša a potom už videli len Ježiša.

Oblak naznačuje Jeho prítomnosť, akosi nejaký kontakt s Božím nebeským svetom, ktorý je pred nami zahalený. Vtedy, keď Ježiš bol vzatý do neba a ho vzal oblak z dohľadu učeníkov, môžeme povedať, že On prestúpil z tohto sveta do sveta Božieho, nebeského. Z tohto viditeľného do pre nás neviditeľného sveta. Nemáme teda rozmýšľať v kilometroch, svetelných rokoch, pretože nejde o vzdialenosť ako diaľku, ale ide o iné bytie. Skôr by sme to mohli chápať ako nejakú štvrtú dimenziu, na vnímanie ktorej my jednoducho nemáme žiadne vybavenie. Naše zmysly sú stvorené na život v troch dimenziách. Avšak to neznamená, že keď niečo nevieme vnímať, to ani neexistuje.

Pán Ježiš teda prešiel ta, odkiaľ prišiel. Oblak Ho vzal z dohľadu. Nie je od nás ďaleko, ba je a zostal so svojimi – „*A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta*“ – len naše zmysly Ho fyzicky nebadajú. Nebeské bytie je pred nami zahalené.

Preto učeníci nepanikária, preto sú schopní sa tam na mieste vyrovnáť s týmto scenárom, hoci ich predstavy boli úplne iné. Sú požehnaní a poznajú význam a odkaz oblaku. Preto majú radosť a sa odovzdávajú očakávaniu, kedy sa naplní zaslúbenie o zaslaní Ducha svätého, aby mohli byť svedkami Pána Ježiša. Sú spolu a sú vytrvalí na modlitbách.

Bratia a Sestry, stojí to zamyslieť sa nad učeníkmi. Aká veľká zmena nastala v ich zmýšľaní. Od túžby panovať sa dostali do očakávania prípravy na službu. Namiesto sebaľútosti a pocitu opustenosti v nich prekypuje radosť a nádej. A vieme, že prijatím daru Ducha svätého dostanú moc – a budú skutočne mocne svedčiť o svojom Pánovi a zvestovať evanjelium aj za cenu svojich životov. Pri tom všetkom – inak by to ani nešlo – majú živú nádej. Nádej na stretnutie so svojim Pánom, nádej na Jeho príchod, pretože On sľúbil, že sa vráti. A nádej na vstup do Jeho kráľovstva, pretože Jeho nanebovstúpenie je príkladom a zaslúbením pre Jeho deti, že raz tiež pôjdu ta k Nemu. To je radosť a nádej, ktorá dodáva kredit ich svedectvu o víťazstve Ježiša Krista.

Závidíme im? Nemali by sme... Radšej by bolo dobre sa zamyslieť nad tým, prečo tomu tak nie je u väčšine kresťanov – teda u tých, ktorí sa za kresťanov považujú? Ale aj u skutočne veriacich ľudí tak málo badať túto radosť a nádej. A mali by sme začať u seba: ako je to s nami? Čím to je, že v nás neprekypuje takáto nádej, toto nadšenie?

Obávam sa, že vo veľkej miere je to tým, že sa veľmi sústreďujeme na zemské veci a hodnoty, nakoľko sú súčasťou nášho každodenného života. Tie vedia viazať našu pozornosť a odpútať ju od vyšších hodnôt. Avšak keďže sú pomínutelné a pretože ťažko znášame tento fakt, tak na nich veľmi lipneme. To nám však vie brániť v tom, aby sme hľadali a si cenili nebeské či duchovné hodnoty.

Preto je dobré, že pripomenutie si nanebovzatia Pána Ježiša nás chce vykoľajiť zo života sústredeného na pozemské veci. Má nás viesť k pokániu, že sa staráme o pozemské veci viac než by bolo treba, a to na úkor hľadania Jeho kráľovstva. Dáva nám do pozornosti to duchovné spojenie s Ním, ktoré je platné a živé medzi Ním a Jeho učeníkmi, i keď Ho fyzicky nemáme pri sebe. On odišiel pre nás, aby sa vrátil pre nás a chce, aby sme žili v očakávaní na Neho. A preto je nutné si pripomínať, že „*naša vlasť je v nebesiach, odkiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista*“ (Fil 3,20). *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že si pre nás tým najväčším požehnaním. A že požehnanie nie je viazané na Tvoju fyzickú prítomnosť. Avšak predsa je Tvoja prítomnosť medzi nami skutočná a môžeme ju vo viere prijímať a prežívať.

Ďakujeme za zaslúbenie, že si s nami až do konca sveta – a potom bude stretnutie s Tebou zoči-voči.

Prosíme Ťa, pozdvihni teda náš zrak, naše myšlienky, ciele, plány vyššie nad pozemské veci, do ktorých sa môžeme tak ľahko zamotať. A daj nám nezabudnúť, že toto všetko raz pominie aj s nami - ale čo Ty vykonáš v našom živote, to nielen zostane, ale sa dôjde k úplnosti v Tvojom kráľovstve. Pomôž nám teda odpútať sa od zbytočných starostí, aby sme nestratili z očí pravý cieľ nášho života – dôjsť k Tebe.

Pokiaľ však nás držíš tu, nech sme pod vedením Tvojho slova. Uč nás hľadiť na Teba a čerpať z Tvojich zdrojov, aby sme svoje zápasy, skúšky a úlohy vedeli plniť verne. Nech tak vieme vydávať svedectvo o Tebe a byť príkladom toho, že dobré je patriť medzi Tvojich a žiť z milosti a v očakávaní na Teba.

Prosíme, požehnaj všetku snahu a službu, ktorá koná misiu a zvestuje vo svete evanjelium. Nech je velebené Tvoje meno prežívaním obrátenia mnohých k Tebe. Nech si nádejou pre tých, ktorí Tvoju lásku prijímajú. *Amen*